

Nový purpurový den

Umbrtka

Probouzím se do země zhoršené
Na polštáři louže slin
Slzy co za den proleji
Než na večer padne chladný stín

Vnitroblok tone v temnotě
Vše kolem zalévá svit
Stromy jak z gumy kožené
O dešti mohou jen snít
Zas vidím mizet domy staré
Iluze o starobě padají
Hlína odchází ze země pryč
Její stíny se střádají

Spadlo na mě mé vlastní podezření
Že to co je pryč bylo snění
Mé lože plné růžových květů
Vstříc spánku
Dát sbohem špatnému světu

Vždy když končil den
Planoucím purpurovým kruhem
Byl jsem obklopen
A krutá noc a hvězdy její
Bodají do klidu mé duše
Jak zlaté trny